

“मीठे बच्चे- प्रश्नहरूमा नअलमलिएर मनमनाभव रहने गर। बाबा र वर्सालाई याद गर, पवित्र बन र बनाऊ।”

प्रश्न:- शिवबाबा तिमी बच्चाहरूबाट आफ्नो पूजा गराउन सक्नुहुन्न, किन?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमी बच्चाहरूको आज्ञाकारी सेवक हुँ। तिमी बच्चाहरू मेरो मालिक हौ। म त तिमी बच्चाहरूलाई नमस्ते गर्छु। बाबा हुनु हुन्छ निरहंकारी। बच्चाहरूलाई पनि बाबा समान बन्नु छ। म तिमी बच्चाहरूबाट आफ्नो पूजा कसरी गराउन सक्छु। मेरो पाउ पनि छैनन्, जसलाई तिमीले धुन परोस्। तिमीले त ईश्वरीय सेवाधारी बनेर विश्वको सेवा गर्नु छ।

गीत:- निर्बल से लडाई बलवान की...

ओम् शान्ति। निराकार शिव भगवानुवाच। शिवबाबा निराकार हुनु हुन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ आत्माहरू पनि वास्तवमा निराकार हुन्। निराकारी दुनियाँमा रहन्छन्। यहाँ पार्ट बजाउनको लागि साकार बनेका छन्। हामी सबैका गोडा छन्। कृष्णका पनि पाउ छन्। पाउलाई पुज्छन् हैन! शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म त हुँ आज्ञाकारी, मेरो गोडा छैनन् जसलाई तिमीद्वारा गोडा धुन लगाऊँ वा पूजा गराऊँ। संन्यासीहरूले त गोडा धुन लगाउँछन्। गृहस्थीहरू गएर उनका पाउ धुन्छन्। गोडा त मनुष्यका हुन्। शिवबाबाको त गोडा छैनन् जसलाई तिमीहरूले पूजा गर्न परोस्। यो हो पूजाको सामग्री। बाबा भन्नुहुन्छ- म त ज्ञानको सागर हुँ। म आफ्ना बच्चाहरूबाट कसरी गोडा धुन लगाउन सक्छु? बाबा त भन्नुहुन्छ वन्दे मातरम्। माताहरूले फेरि के भन्नु पर्छ? हो, उभिएर भन्छौ- शिवबाबा नमस्ते। जसरी सलाम मालेकम् भन्छन् नि। त्यो पनि बाबाले पहिले नमस्ते गर्नु पर्छ। भन्नुहुन्छ- म अति आज्ञाकारी छु, बेहदको सेवक हुँ। निराकार र निरहंकारी कति हुनु हुन्छ! पूजाको त कुरा छैन। प्यारा बच्चाहरू! जो सम्पत्तिको मालिक बन्छन्, उनीहरूबाट कसरी पूजा गराउन सक्छु? हो, साना बच्चाहरू पिताको पाउमा पर्छन् किनकि पिता ठूलो हुनु हुन्छ। तर वास्तवमा त पिता बच्चाहरूको पनि सेवक हुन्। जान्नुहुन्छ, मायाले बच्चाहरूलाई धेरै दिक्क गर्छ। धेरै कडा पार्ट छ। अपार दुःख अझै आउँदै छ। यो सारा बेहदको कुरा हो तब नै बेहदका बाबा आउनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- दाता म एकै हुँ, अन्य कसैलाई पनि दाता भन्न सकिदैन। बाबा सँग सबैले माग्छन्। साधुहरूले पनि मुक्ति माग्छन्। गृहस्थीहरूले भगवान सँग जीवनमुक्ति माग्छन्। त्यसैले दाता त एकै हुनु हुन्छ। गायन पनि छ- सर्वका सद्गति दाता एक। साधुहरू जब स्वयं नै साधना गर्छन् भने अरूलाई फेरि गति-सद्गति कसरी दिन सक्छन्? मुक्तिधाम र जीवनमुक्तिधाम दुवैको मालिक एकै बाबा हुनु हुन्छ। उहाँ आफ्नो समयमा आउनु हुन्छ, एकै पटक। अरू सबै जन्म-मरणमा आउँदै रहन्छन्। उहाँ एकै पटक आउनु हुन्छ जबकि रावणको राज्य खतम हुने समय हुन्छ। त्यस भन्दा पहिले आउन सक्नुहुन्न। ड्रामामा पार्ट नै छैन। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरूले मद्वारा मलाई अहिले चिनेका छौ। मनुष्यले चिनेका छैनन्, त्यसैले त सर्वव्यापी भनिदिए।

२०७५ पौष ५ बिहीबार २०-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

अहिले त छ रावण राज्य। भारतवासीले नै रावणलाई जलाइरहन्छन्। त्यसैले सिद्ध हुन्छ— यहाँ रावण राज्य छ, रामराज्य पनि यहाँ नै हुन्छ। यो कुरा रामराज्य स्थापना गर्नेले नै सम्झाउनु हुन्छ कसरी अहिले रावण राज्य हो। यो कसले सम्झाउँछ? निराकार शिव भगवानुवाच। आत्मालाई शिव भनिँदैन। आत्माहरू हुन् सबै शालिग्राम। शिव एउटैलाई भनिन्छ। शालिग्राम त अनेक छन्। यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ। ती ब्राह्मणहरूले जो यज्ञ रच्छन्, त्यसमा एउटा ठूलो शिवलिङ्ग अरू साना-साना शालिग्राम बनाएर पूजा गर्छन्। देवी आदिको पूजा त वर्ष-वर्ष हुन्छ। यो त सधैं माटोका बनाउँछन् र पूजा गर्छन्। रुद्रको धेरै मान हुन्छ। शालिग्राम को हुन्, यो त जानेका छैनन्। तिमी शिवशक्ति सेना पतितहरूलाई पावन बनाउँछौ। शिवको पूजा त हुने गर्छ, तर शालिग्राम कहाँ गए? त्यसैले धेरै मनुष्यहरूले रुद्र यज्ञ रचेर शालिग्रामहरूको पूजा गर्छन्। शिवबाबाको साथमा बच्चाहरूले पनि मेहनत गरेका छन्। शिवबाबाको साथमा सहयोगी छन्। उनीहरूलाई भनिन्छ ईश्वरीय सेवाधारी। स्वयं निराकार पनि अवश्य कुनै शरीरमा आउनु हुन्छ नि। स्वर्गमा त सेवाको आवश्यकता हुँदैन। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— हेर यी मेरो सेवाधारी बच्चाहरू हुन्। नम्बरवार त छन्। सबैको पूजा त गर्न सक्दैनन्। यो यज्ञ पनि यहाँ नै हुन्छ। यो रहस्य बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। ती ब्राह्मणहरू वा सेठहरूले कहाँ जान्दछन् र! वास्तवमा यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ। बच्चाहरू पवित्र बनेर विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछन्। यो ठूलो अस्पताल हो, जहाँ योगद्वारा हामी सदा स्वस्थ बन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। देह-अहंकार पहिलो नम्बरको विकार हो, जसले योग तोड्छ। जब देह-अभिमानि हुन्छौ, बाबालाई भुल्छौ तब नै फेरि अन्य विकारहरू आउँछन्। यो योग निरन्तर लगाउन धेरै मेहनत छ। मनुष्यले कृष्णलाई भगवान् सम्झेर उनको पूजा गर्छन्। तर उनी पतित-पावन त होइनन्, जसकारण उनको पाउ पुजियोस्। शिव त हुनु हुन्छ विना पाउका। उहाँ त आएर माताहरूको सेवक भन्नुहुन्छ र भन्नुहुन्छ— बाबा र स्वर्गलाई याद गर्नु भने तिमी २१ जन्म राज्य गर्नेछौ। २१ पीढीको गायन छ। अन्य धर्महरूमा गायन छैन। कुनै पनि धर्मावलम्बीलाई २१ जन्म स्वर्गको बादशाही मिल्न सक्दैन। यो पनि ड्रामा बनेको छ। देवता धर्मकाहरू जो अरू धर्ममा मिलेका छन्, ती फेरि निस्केर आउँछन्। स्वर्गको सुख त अपरम्पार छ। नयाँ दुनियाँ, नयाँ घरमा राम्रो सुख हुन्छ। अलिकति पुरानो भयो भने केही न केही दाग हुन पुग्छ फेरि मर्मत गरिन्छ। जसरी बाबाको महिमा अपरम्पार छ त्यस्तै स्वर्गको महिमा पनि अपरम्पार छ, जसको मालिक बन्नको लागि तिमी पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। अरू कसैले पनि स्वर्गको मालिक बनाउन सक्दैन।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— विनाशको दृश्य बडो दर्दनाहक हुन्छ। त्यस भन्दा पहिले बाबाबाट वर्सा लिनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अब मेरो बन अर्थात् ईश्वरको गोद लेऊ। शिवबाबा बडा हुनु हुन्छ नि। त्यसैले तिमीलाई प्राप्ति पनि धेरै हुन्छ। स्वर्गको सुख अपरम्पार छ। नाम सुन्ने बित्तिकै मुख रसाउँछ। भन्छन् पनि फलानो स्वर्ग गयो। स्वर्ग प्यारो लाग्छ नि। यो त हो नै नर्क। जबसम्म सत्ययुग हुँदैन, तबसम्म स्वर्गमा कोही पनि जान सक्दैन। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— यी जगदम्बा गएर फेरि स्वर्गकी महारानी लक्ष्मी बन्छिन् फेरि बच्चाहरू पनि नम्बरवार बन्छन्। मम्मा-बाबा धेरै पुरुषार्थ गर्छन्। राज्य त त्यहाँ बच्चाहरूले पनि गर्छन् नि। केवल लक्ष्मी-नारायणले मात्र गर्दैनन्। त्यसैले बाबा आएर मनुष्यबाट देवता

बनाउनु हुन्छ, पढाउनु हुन्छ। यदि कृष्णले बनाउँछन् भन्छन् भने फेरि कृष्णलाई त द्वापरमा लिएर गएका छन्। द्वापरमा त देवता हुँदैनन्। संन्यासीले हामी स्वर्गमा जानको लागि बाटो बताउँछौं भन्न सक्दैनन्। त्यसको लागि भगवान् चाहिन्छ। भन्दछन्— मुक्ति-जीवनमुक्तिको द्वार कलियुगको अन्त्यमा खुल्नेछ। यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ। म हुँ शिव, रुद्र र यी हुन् शालिग्राम। यी सबै शरीरधारी हुन्। मैले शरीर सापट लिएको छु। यी सबै ब्राह्मण हुन्। ब्राह्मण बाहेक यो ज्ञान कसैमा पनि छैन। शूद्रहरूमा पनि छैन। सत्ययुगमा त देवी-देवताहरू पारसबुद्धि थिए, जुन बाबाले अहिले बनाउनु हुन्छ। संन्यासीले कसैलाई पारसबुद्धि बनाउन सक्दैनन्। आफू स्वयं पवित्र छन् तापनि बिमारी हुन्छन्। स्वर्गमा कहिले पनि बिरामी हुँदैनन्। त्यहाँ त अपार सुख हुन्छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— पूरा पुरुषार्थ गर। दौड हुन्छ नि। यो हो रुद्र मालामा आउने रेस। अहम् आत्माले दौड लगाउनु पर्छ योगको। जति योग लगाउँछन् त्यति बुझिन्छ— यो तेज दौडिरहेको छ। उसको विकर्म विनाश हुँदै जान्छ। तिमी उठ्दा-बस्दा, हिँड्दा-डुल्दा यात्रामा छौ। बुद्धियोगको यो धेरै राम्रो यात्रा हो। तिमीले भन्दछौ— यस्तो स्वर्गको अपरम्पार सुख पाउनको लागि पवित्र किन नरहने? हामीलाई मायाले हल्लाउन सक्दैन। प्रतिज्ञा गर्नु पर्छ। अन्तिम जन्म हो, मर्नु त छ नै त्यसैले किन बाबाबाट वर्सा नलिऊँ? कति धेरै बाबाको बच्चाहरू छन्। प्रजापिता छन् भने अवश्य नयाँ रचना रच्छन्। नयाँ रचना हुन्छ ब्राह्मणहरूको। ब्राह्मण हुन् रूहानी समाजसेवी। देवताले त प्रारब्ध भोग्छन्। तिमी विश्वको सेवा गछौं त्यसैले तिमी नै स्वर्गको मालिक बन्छौ। यो सेवामा सबैको सेवा हुन्छ। यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ। रुद्र शिवलाई भनिन्छ, नकि कृष्णलाई। कृष्ण त सत्ययुगका राजकुमार हुन्। त्यहाँ यी यज्ञ आदि हुँदैनन्। अहिले छ रावण राज्य। यो समाप्त हुनु छ। फेरि कहिल्यै रावण बनाउँदैनन्। बाबा नै आएर यी जन्जिरबाट छुटाउनु हुन्छ। यी ब्रह्मालाई पनि जन्जिरबाट छुटाउनु भयो नि। शास्त्र पढ्दा-पढ्दा के हालत भयो। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— अब मलाई याद गर। बाबालाई याद गर्ने हिम्मत पनि छैन। पवित्र रहँदैनन्, व्यर्थ प्रश्न सोधिरहन्छन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— मनमनाभव। यदि कुनै कुरामा अलमलिन्छौ भने त्यसलाई छोडिदेऊ, मनमनाभव। यस्तो होइन प्रश्नको जवाफ मिलेन भने पढ्ने छोडि दिन्छु। भन्दछन्— भगवान् हुनु हुन्छ भने जवाफ किन दिनु हुन्न? बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो काम छ बाबा र वर्सा सँग। चक्रलाई पनि याद गर्नु पर्छ। उनीहरूले पनि त्रिमूर्ति र चक्र देखाउँछन्। लेख्दछन्— “सत्यमेव जयते” तर अर्थ बुझ्दैनन्। तिमीले सम्झाउन सक्छौ— शिवबाबालाई याद गरेमा सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मा-विष्णु-शंकर पनि याद आउँछन् र स्वदर्शन चक्रलाई याद गर्नाले विजयन्ति हुनेछौं। ‘जयत’ अर्थात् माया माथि विजय प्राप्त गर्नेछौं। कति समझको कुरा छ। यहाँको नियम छ— हंसहरूको सभामा बकुल्ला बस्न सक्दैनन्। बी.के. जसले स्वर्गकी परी बनाउँछन्, उनीहरूमाथि ठूलो जिम्मेवारी छ। पहिला जब कोही आउँछन् भने उनीहरू सँग अवश्य सोध— आत्माका पितालाई जान्नु भएको छ? प्रश्न जसले सोध्दछन् उनले त अवश्य जान्दछन् होला। संन्यासी आदिले यस्तो कहिल्यै सोध्न सक्दैनन्, उनीहरू त जान्दै-जान्दैनन्। तिमीहरू त प्रश्न सोध्छौ— बेहदका बाबालाई जान्नु भएको छ? पहिला त सम्बन्ध जुटाऊ। ब्राह्मणहरूको धन्दा नै यही हो। बाबा भन्नुहुन्छ— हे आत्माहरू! म सँग योग लगाऊ किनकि मेरो पासमा आउनु छ। सत्ययुगी देवी-देवताहरू धेरै समय देखि अलग रहेका छन् भने पहिले-

२०७५ पौष ५ बिहीबार २०-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
पहिले ज्ञान पनि उनीहरूलाई नै मिल्छ। लक्ष्मी-नारायणले ८४ जन्म पूरा गरे, त्यसैले उनलाई नै पहिले
ज्ञान मिल्नु पर्छ।

मनुष्य सृष्टिको जो वृक्ष छ, त्यसका पिता हुन् ब्रह्मा र आत्माका पिता हुन् हुन्छ शिव। त्यसैले बाबा र
दादा हुन् हुन्छ नि। तिमी हौ उहाँका नाति-नातिना। उहाँबाट तिमीलाई ज्ञान मिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म
जब नर्कमा आउँछु तब त स्वर्ग रच्नेछु। शिव भगवानुवाच- लक्ष्मी-नारायण त्रिकालदर्शी होइनन्।
उनलाई यी रचयिता रचनाको ज्ञान छैन भने परम्परा कसरी चल्छ? कतिले सम्झन्छन् यिनीहरू त केवल
भन्दै रहन्छन्- काल आयो कि आयो। हुन त केही पनि हुँदैन। यसमा एक उदाहरण पनि छ- उसले भन्यो
बाघ आयो, बाघ आयो तर बाघ आएन। आखिर एक दिन बाघ आइ नै हाल्यो बाख्राहरू सबै खाएर
गयो। यी कुरा सबै यहाँका हुन्। एक दिन कालले खान्छ, फेरि के गर्छौं? भगवानको कति ठूलो यज्ञ छ।
परमात्मा सिवाय त यति ठूलो यज्ञ कसैले रच्न सक्दैन। ब्रह्मावंशी ब्राह्मण कहलाएर पवित्र बनेनन् भने त
मन्यो। शिवबाबा सँग प्रतिज्ञा गर्नु पर्छ। मीठा बाबा, स्वर्गको मालिक बनाउने बाबा, म त हजुरको हुँ,
अन्त्यसम्म हजुरकै भएर रहनेछु। यस्ता बाबा सँग अथवा साजन सँग सम्बन्ध-विच्छेद गर्नु भने त
महाराजा-महारानी बन्न सक्दैनौ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सच्चा ईश्वरीय सेवाधारी बनेर सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउनमा बाबालाई पवित्रताको मदत गर्नु
छ, रूहानी समाजसेवी बन्नु छ।
- २) कुनै पनि प्रकारका प्रश्नहरूमा अलमलिएर पढाइ छोड्नु हुँदैन। प्रश्नहरूलाई छोडेर बाबा र
वर्सालाई याद गर्नु छ।

वरदान:- स्व परिवर्तन र विश्व परिवर्तनको जिम्मेवारीको ताजधारी सो विश्व राज्यको ताजधारी भव
जसरी बाबामा र प्राप्तिमा हरेकले आफ्नो अधिकार सम्झन्छौ, त्यस्तै स्व-परिवर्तन र विश्व-
परिवर्तन दुवैको जिम्मेवारीको ताजधारी बन, तब विश्व राज्यको ताजको अधिकारी बन्छौ।
वर्तमान नै भविष्यको आधार हो। चेक गर र ज्ञानको दर्पणमा हेर- ब्राह्मण जीवनमा
पवित्रता, पढाइ र सेवाको डबल ताज छ? यदि यहाँ कुनै पनि ताज अधुरो छ भने त्यहाँ पनि
सानो ताजको अधिकारी बन्छौ।

स्लोगन:- सदा बापदादाको छत्रछायाँमा रह्यौ भने विघ्न-विनाशक बन्छौ।